

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

I.

Felterjesztés az állami erdőtisztek létszámrendezése ügyében a földmivelésügyi miniszterhez.

Nagyméltóságu Miniszter Ur!

Az Országos Erdészeti Egyesület legutóbb 1904. évi június hó 8-án fordult az állami erdőtisztek érdekében Nagyméltóságod hivatali elődjéhez, ebből az alkalomból is kifejtvén, hogy az erdőtiszteknek más állami tisztviselőkkel egyenértékű javadalmazásában egyik biztosítékát látja a hazai erdőgazdaság nyugodt továbbfejlődésének, amely veszélyeztetve volna, ha az erdőtiszti kar más tisztikarokkal szemben anyagiakban s ezzel társadalmi tekintetben is alárendelt helyzetben maradna, mert az ebből fakadó jogos elégedetlenség egyfelől akadálya volna annak, hogy a jelenlegi személyzet hivatását úgy gazdasági, mint nemzeti tekintetben oly kedvvel, sőt lelkesedéssel töltse be, amely a siker első feltétele, másfelől oda vezetne, hogy az erdészeti pályára, amelyre ekként az alárendeltség bélyege üttetnék reá, kevesen, azok is a középiskolát végzők legselejtesebb elemei közül mennének.

Nagyméltóságod kegyes volt az ezen aggodalmunkból fakadó kérésünket legtöbb pontjában teljesíteni; nevezetesen az erdőtisztek létszámát, a magasabb állások szaporításával érdemlegesen javítani s a régebbi felette sérelmes utiköltség-szabályzatot is hatályon kívül helyezni méltóztatott, amiért annak idején egyesületünk őszinte hálájának és köszönetének Nagyméltóságod előtt kifejezést adott. Most újból veszélyeztetve látjuk az állami erdőtiszteknek érdekeit.

Amidőn ugyanis a kormány az egyenlő képzettségű tisztviselők létszámait az 1909. évi államköltségvetésben egységes alapon készülni rendezni, az erdőtisztek körében az az aggály merült fel, vajjon az állami tisztviselőknek általános létszámrendezése alkalmából nem fognak-e ismét mellőztetni, mint ahogyan az 1893. évi fizetésrendezés alkalmával mellőztettek? Vajjon az a szolgálatuk természetéből folyólag és részben lórtartási átalányuk szükségszerű

kiegészítéseképpen, tehát csak részben vagy egyáltalában nem tehermentesen élvezett fa- és földjárandóságuk, amelynek értéke a nyugdíj megállapításánál figyelmen kívül marad és a törzsfizetésnek átlag csupán mintegy 11%-át teszi ki, nem fog-e oly mellékjárandóságnak tekintetni, amely miatt a létszámrendezés jótéteményétől kizáratnak, miáltal ismét messze visszavetettének más főiskolai képzettségű tisztársaik mögé és főként a saját és özvegyeik nyugdíjának kiszabásánál számításba jövő jövedelemben megrövidítettének.

Amennyiben az erdőtiszteknek ez az aggodalma alaposnak bizonyulna, az az ür, amely őket a multban a többi főiskolai képzettségű tisztikaroktól elválasztotta s amely csak a mult évben hidaltatott át bizonyos mértékig, ismét előállana, sőt még mélyebb lenne, mint a multban. Mig ugyanis a mult évben eszközölt létszámrendezés főként a VIII. fizetési osztálybeli állásokat szaporította és a gyakornokoktól eltekintve az V—VIII. fizetési osztályokbeli állások arányszámát 22·4%-ról 37%-ra, tehát 14·6%-kal emelte, addig a tervezett általános fizetésrendezés ezt az arányszámot ujjabb 18%-kal emelné, amely főként az V—VII. fizetési osztályokra esnék s ezenfelül megszüntetné azt a régi visszásságot, hogy az erdőtisztek főiskolai minősítésük daczára a XI. fizetési osztályban kezdik szolgálatukat.

Az általános létszámrendezésben való részesedés tehát még nagyobb jelentőségű az állami erdőtiszti karra, mint a mult évben eszközölt állásarányosítás. Amidőn minden más szakma tisztviselői az uj normálstátus jótéteményében részesülnek, az erdőtisztekre, mint az általuk képviselt szakmára egyaránt mélyen sértő és lealázó volna, ha ezúttal ismét mellőzésben részesülnének és főiskolai képzettségük mintegy kétségbe vonatnék.

Nem szükséges Nagyméltóságod előtt bővebben fejtegetnünk, hogy a magyar erdőtiszti kar az erdőtörvény életbelépte óta mily óriási, gyakran nagy akadályokba ütköző feladatnak felelt meg zajtalan, de serény tevékenységével és ismeretes Nagyméltóságod előtt az is, hogy az erdőtisztekben a magyar állam egyik legmagyarabb érzelmű és legfegyelmezettebb tisztikarát bírja, amely legnagyobbbrészt nemzetiségek lakta vidéken működven, a magyar állameszmének már nagy szolgálatokat tett, amint ezt Nagy-

méltóságod maga is elismerte 1906. évi közgyűlésünkön tartott emlékezetes szavaival.

Nem lehet kormányzati cél e tisztikart, amely a népnek sokszor messze földön egyedüli magasabb képzettségű vezére, amely nagyrészt falvakban és apró városkákban lakva, a gyermeknevelés terén is más tisztviselőknél ily mértékben elő nem forduló nehézségekkel küzd, jogos kívánságainak megvonásával elégedetlenné, elkeseredetté tenni és ezzel törekvését, buzgóságát magának a gazdaságnak is nagy kárára letompítani.

Ennek erdőgazdaságunkra várható sajnálatos és káros következményeit kívánjuk elhárítani, amidőn ezuttal is bizalomteljesen fordulunk Nagyméltóságodhoz azzal a tiszteletteljes kéréssel, méltóztatnék magas befolyásának teljes latbavetésével oda hatni, hogy a főiskolai képzettségű tisztviselők tervezett általános létszámrendezése a maga teljességében már az 1909. évi államköltségvetésben az állami erdőtisztekre is kiterjesztessék, az ez elé gördülő akadályok elháríttassanak és ezzel a magyar erdőtiszt kar a többi főiskolai képzettségű tisztikarokkal egy sorba állíttassék.

Fogadja Nagyméltóságod kiváló tiszteletünk őszinte nyilváníását.

Budapest, 1908. augusztus 31.

Az Országos Erdészeti Egyesület nevében

Bund Károly
titkár.

Bárá Bánffy Dezső
elnök.

II.

FELHÍVÁS

a „gr. Tisza Lajos“, a „Wagner Károly“, az „Erzsébet királyné“, a „Luczenbacher Pál alapítvány“-ból és a Faragó Béla-féle alapítványból kiosztandó segélyek ügyében.

Az Országos Erdészeti Egyesület fenn megnevezett öt jótékony alapítványából a folyó évi segélyek ez évi december hóban osztatnak ki. Az elsőnek a kamataiból az olyan önhibájukon kívül szorult helyzetbe jutott magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek nyerhetnek anyagi támogatást, kik az Országos Erdészeti Egye-

sületnek első belépésüktől kezdve mostanáig legalább öt éven át tagjai voltak s mint ilyenek, tagsági kötelezettségeiknek eleget tettek. A második alapítványból pedig az olyan erdőtiszi és erdőaltiszi özvegyek és árvák nyerhetnek segílyt, kiknek férje, illetőleg atyja az Országos Erdészeti Egyesületnek állandóan és szintén legalább öt éven át tagja volt és tagsági kötelezettségét teljesítette. A harmadik alapítvány segélyeért olyan elhalt magyar erdőtiszték árva leányai folyamodhatnak, kik az egyesületnek halálukig s szintén legalább öt évig tagjai voltak és tagsági kötelezettségeiknek eleget tettek. A negyedik alapítványból hasonló feltételek mellett erdőtiszi özvegyek és árvák, az ötödikből erdőtiszték és altiszték árvái nyernek segílyt.

Ezen feltételekhez képest felhívjuk tehát az érdekelteket, hogy hiteles okmányokkal felszerelt *bélyegtelen* folyamodványaikat legkésőbb folyó évi november hó 10-ig az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalához (Budapest, V., Alkotmány-utca 6. sz., II. emelet) nyujtsák be.

A folyamodványban kitüntetendő az élvezett fizetés vagy nyugdíj és nevelési pótlék összege, az összes gyermekek száma, kora és foglalkozása, nemkülönben az, hogy azok részesülnek-e máshonnan segélyben (alapítványi hely, ösztöndíj, állami erdőtiszték gyermekeinek nevelését segítő alap stb.).

A titkári hivatal.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK.

HIRDETMÉNY

állami (erdei) facsometék adományozása tárgyában.

69370/I. A—1/1908. számhoz. — Az állam által fenntartott erdei facsometekertekből az 1909. évi tavaszi és őszi erdőültetésekhez szükséges csometekészletek a földmivelésügyi miniszter által a következő feltételek szerint fognak az ez iránt folyamodó birtokosoknak kiosztatni:

I. feltétel. *A kopár és vizmosásos területek* beerdősítésére kért csometék, amennyiben az állami csometekertek készleteiből